

Timp liber ocupat în stil laodicean

31 martie 2006

Evelyn Mangîru

Pe un forum favorit câțiva prieteni discută în prezent situația din Afganistan, în care un musulman convertit la creștinism a fost condamnat la moarte, iar în cele din urmă, sub presiunea internațională, guvernul a găsit o soluție de compromis, declarându-l alienat mintal. Ei sunt uimiți de atrocitățile din țările musulmane și de maniera în care încearcă guvernele susținute de occident să rezolve aceste probleme.

Pentru părăsirea credinței islamice se cere pedeapsa cu moartea; chiar și musulmanii considerați “moderați” sunt de acord că asemenea persoane nu mai pot păstra cetățenia, drepturile asupra copiilor și asupra proprietății.

Clifford Goldstein intervine în discuția de pe forum și spune: “Sunt bucuros că băieții noștri mor acolo pentru democrație și libertate.”

Ciudată concepție la un conducător adventist proeminent, nu? Dacă citea recent Apocalipsa lui Ioan, sau cel puțin Tragedia Veacurilor, ar fi aflat că tensiunile și conflictele din vremea sfârșitului nu au de-a face cu democrația și libertatea. Ar fi priceput repede că duhurile de demoni au ședințe secrete cu guvernele națiunilor, și nu urmăresc nimic altceva decât să-i strângă pe toți “pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic” (Apoc 16:14). Declarațiile politice despre pace, democrație, libertate, drepturile omului, pot convinge pe unii care nu sunt la curent cu ceea ce se petrece în spatele cortinei, dar este de-a dreptul caraghios pentru un conducător adventist informat să înghită asemenea naivități. Sau poate este și el o parte a planului, caz în care noi suntem cei naivi și stupizi.

În aceeași postură caraghioasă se plasează și Jon Paulien, încercând să ne introducă în dedesubturile politice ale războiului împotriva terorii. El scrie un articol intitulat “Armageddon and the War on Terror” pe care i-l publică Dr. Bacchiocchi în Newsletter-ul său, “Endtime Issues.” El ne povestește cum a apărut, ce urmărește și cum operează Al Qaeda, și ce legătură are ea cu Armageddonul. La început am crezut că glumește, dar citind mai departe am văzut că omul este cât se poate de serios. După el, Al Qaeda a distrus World Trade Center iar occidentul este pe urmele lor în bătălia pentru democrație și libertate. Grozav. Un savant adventist – care nu numai că ar trebui să citească declarațiile oficiale printre rânduri, dar ar

trebui să cunoască perfect operațiunile de după cortină – construiește un eșafodaj profetic bazat pe o premisă de care râd și puștii.

Cele două cazuri amintite mai sus devin tipice pentru lipsa de realism și doza de amatorism ce bântuie literatura adventistă contemporană. Străjeri pe zidurile Sionului cu o asemenea statură, ei trebuiau să știe că există o presă alternativă, și că presa oficială, deși excelează la rubrica corectitudine politică, suferă cumplit la capitolul informare corectă.

Clifford Goldstein ar trebui să fie campion și specialistul nostru numărul unu în informarea bisericii despre istoria alternativă. Și primul care ar trebui să fie la curent cu știrile din presa alternativă. Spun asta deoarece el are un trecut interesant, iar poziția lui actuală de pastor adventist se datorează doar faptului că a aflat despre, și a crezut o istorie alternativă pe care poporul său a repudiat-o.

Strămoșii săi au fost martorii unui eveniment epocal. În mijlocul lor a apărut Eliberatorul, Cel uns, Mântuitorul, salvarea lui Israel și Stăpânitorul neamurilor. Dar ei nu L-au recunoscut. L-au declarat eretic, blestemat de Dumnezeu și demonizat. L-au constrâns pe procuratorul roman la o condamnare nedreaptă și L-au crucificat. Apoi au avut o grijă maximă să șteargă urmele. Au omorât pe toți martorii lucrărilor Lui, au distrus rapoartele cu evenimentele acelor zile și au publicat extensiv materiale care să susțină poziția oficială a Sinedriului.

Din fericire pentru Clifford Goldstein, câțiva urmași ai lui Hristos au reușit să dosească anumite scrisori în care martori ai vremii își spuneau părerea despre cele întâmplate, scrisori care astăzi au devenit parte a Scripturii. Ele reprezintă și prezintă istoria alternativă, cu totul diferită de cea oficială servită poporului evreu. Aflând de istoria alternativă, păstrată în actualitate cu atâta sânge nevinovat, savantul nostru de etnie ebraică se bucură acum de binecuvântările adventiste, de principiile autentice ale Cuvântului lui Dumnezeu și de avantajele aprecierii corecte a istoriei. Dacă ar fi rămas la poziția oficială, era acum un sionist zelos, răfuindu-se cu vecinii arabi peste zidul de protecție și aplicându-le legea talionului în variantă modernă, adică “mai mulți dinți pentru un dinte.”

La fel se întâmplă cu activiștii adventiști din domeniul ecumenismului. Ei par încântați de entuziasmul generalizat pentru unitate; sunt extaziați de umilința și limbajul catifelat practicat de sfântul scaun; se măgulesc la gândul că trebuie să fim cineva dacă bisericile mari sunt dispuse să ne primească alături de ele în efortul de a evangheliza lumea. De bucurie că au scăpat de teroarea etichetei de cult, acum sunt dispuși să renunțe la orice de dragul “unității în Hristos.” Că nu știu ce se ascunde în spatele acestor evenimente este exclus; este imposibil ca ei să nu fi citit Tragedia Veacurilor. Atunci de ce se pretează la astfel de jocuri politicianiste și profetic falimentare? Singura explicație poate fi dorința aceea nedeclarată din inima tuturor conducătorilor lui Israel, care visau să-și realizeze misiunea după tiparele acestei lumi, spunând: “Vrem să fim ca neamurile, ca celelalte familii ale pământului, slujind lemnului și pietrei.”

Savanții noștri par fascinați de intențiile pașnice și benefice ale fiarei ridicate din pământ. Ei au o sensibilitate aparte când este vorba să laude cele două cornițe de miel nevinovat, dar par cu totul surzi la glasul de balaur care a început deja să dea fiori reci unora mai perceptivi. Oameni care nu știu nimic de profeția biblică vorbesc despre 9/11 ca despre un al doilea Pearl Harbor; un european faimos numește operațiunea ca fiind „cea mai monumentală operă de artă a tuturor timpurilor,” pe când savanții adventiști spun că este vorba despre oamenii cavernelor transformați peste noapte în superman, căci numai acesta ar fi putut să pună la pământ cu un simplu cutter cea mai formidabilă apărare strategică și să pătrundă în cel mai bine apărat spațiu aerian de pe planetă.

Evenimentele contemporane, deși se desfășoară după o agendă ocultă și sunt controlate de duhurile care “se duc” la împărații pământului, sunt prezentate cu totul diferit, spre a nu trezi suspiciunea “apelor,” care nu de puține ori au stricat apele strategilor planetari. “Apele” sunt imprevizibile, capricioase și inconsecvente, necunoscându-și interesul și incapabile să vadă măreția și splendoarea unei lumi guvernate de un singur împărat și binecuvântate de un singur papă.

Era de așteptat ca străjerii de pe zidurile Sionului să vadă aceste lucruri, că doar de aceea îi ține poporul cocoțați acolo; și nu fără sacrificii substanțiale. Ei trebuie să cunoască istoria alternativă, inclusiv pe aceea care se scrie în aceste zile, și să spună poporului ce se petrece dincolo de zidurile Sionului. În loc de așa ceva, ei citesc publicitatea de doi bani a dușmanilor și apoi se coboară în cetate să convingă poporul de intențiile pașnice ale frăției pregătite să facă război cu Dumnezeu Atotputernic și să prigonească pe sfinții Lui.

Nu putem decât să ne dorim ca împăratul nostru să se uite mai bine pe brațul cui se sprijină, ca să nu repete nebunia lui Ioram în criza prin care va trebui să trecem curând.
